

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07305
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку:
BARELY 7-4125
УНСоюз: BARELY 7-5337

РІК LXXVIII Ч. 146. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го СЕРПНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, AUGUST 11, 1971 No. 146. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Віторок, 10-го серпня 1971

В АМЕРИЦІ

КОНГРЕС, УРЯД ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА та майже всі відповідні товариства й організації підтримують загальний план медичного забезпечення американського громадянства. Різниця полягає тільки в деталях. Асоціація Лікарів, яка раніше виступала проти такого спільного для всієї країни плану медичного забезпечення, тепер також набавила думку. Покищо всі сходяться на тому, що необхідно в цій ділянці провести реформу.

ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТІ І ПОВЕДІНКИ ЮРИСТІВ виявив, що між ними немає справді таких зловживань, щоб вважати їх важливою проблемою американського судівництва. Однак, головний суддя Найвищого Суду США Воррен Баргер та деякі інші представники юстиції вважають, що все ще існує загроза зловживань у судівництві.

ПРЕЗИДЕНТ РІЧАРД НІКСОН ВІДВІДУВ у Вілему Домі у Вашингтоні довгу розмову з представником Консервативної партії, сенатором Джеймсом Боклі. У своїй праці в Сенаті Д. Боклі завжди приєднується до сенаторів-республіканців, але останнім часом він рішуче виступив проти нової урядової політики — зближення з комуністичним Китаєм. Очевидно, на цю тему й відбулася розмова.

У КАЛІФОРНІ ПІСЛЯ ШЕСТИ ДНІВ нарад судді не змогли дійти до однозначного висновку — присуду в справі провідника партії "Чорні Пантери" Гю Нютона. Тимчасово відкладено засідання суду.

У НЬО ГЕМПШІРІ НА ПЕНІНКУ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ виступили три кандидати на президента у виборах в 1972 році від цієї партії: сенатор Джордж МакГоверн, Бірч Бай і Генрі Джексон. Вони погодилися на тому, що справи економіки ЗСА мають бути головними в їхній передвиборчій кампанії. Сенатор МакГоверн особливо підкреслював, що в країні зростає безробіття та існує погроза інфляції долара.

ЗА ПІДРАХУНКАМИ ФАХІВЦІВ, У НЬО ЙОРКУ в 1969 році користувалися допомогою з рамені суспільної опіки яких 80 000 осіб, або 20% тих, що не могли б ї одержувати, бо мали різні інші прибутки. Дослідження виявили, що це були в поголовній більшості негри. В той же час у Нью-Йорку і в сусідній штаті було досить місць для праці.

НА 14-й КОНВЕНЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ВАНТАЖНИКІВ, АЛФ-СІО, промовці критикували урядову політику президента Річарда Ніксона в ділянці економіки: Уряд замало протиставляється інфляції та допустив до значного збільшення кількості безробітних.

У СВІТІ

ДО ВАШІНГТОНУ ПРИБІДУЄ з Південного В'єтнаму в цьому тижні американський посол Елсворт Банкер для наради з президентом Ніксоном і державним секретарем Вільямом Роджерсом. Припускають, що головними темами цих нарад будуть президентські вибори в Південному В'єтнамі, які відбудуться там 3 жовтня ц. р., дальша політика "в'єтнамізації" і проблеми, зв'язані з відкликуванням американських військ з В'єтнаму.

АМБАСАДОР ЗСА В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ДЖОРДЖ БУШ ВЖИВАС заходів для мобілізації членських держав, які не допустили б до виключення з Об'єднаних Націй В'єтнамського Китаю. Алябанія і 17 інших держав зголосили виступати на прийнятті до Об'єднаних Націй Комуністичного Китаю і відмовилися виключення звідти В'єтнамського Китаю. Дотепер 53 членські держави ООН визнали Комуністичний Китай і йдуться про те, щоб не всі вони, зголосивши за допущення Пекіну, голосували також за виключення Китаю, репрезентованого Чіанг Кай-шеком. Покищо трудно передбачити вислід тих голосувань на найближчій сесії Генеральної Асамблеї ООН.

ВИДАВЦІ І РЕДАКТОРИ У ГРЕЦІЇ АЗАВІЛИ, що будуть солідарно поборювати проклятий тямомий урядом закон про "кодекс етики" для місцевих і діючих в Греції закордонних журналістів, який насправді піддасть їх цензурі окремої "ради", головою якої буде призначений урядом суддя. Цей закон даватиме право урядові карати журналістів і видавців, які не будуть дотримуватися "геленсько-християнської традиції", що є настільки широким поняттям, що може допускати переслідування несприятельних режимові редакторів.

МОСКОВСЬКА "НАУКА І РЕЛІГІЯ" ПРОДОВЖУЄ у своєму липневому випуску дискусію, яку в грудневі місяці того ж року започаткував російський Віктор Н. своїм листом проти переслідування релігії в СРСР і тих, які не скривають, що вони є віруючими. Журнал помістив низку листів "за" і "проти". Замітне в цьому те, що вперше допущено у совєтській пресі голоси віруючих, які таврують переслідування їх за вішання християн чи відвідування Богослужб.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ПОЛІЦІЯ ВІДБИРАЄ і нищить газети, які критикують тямомий президента Нгуєна Ванга Ті за препарування президентських виборів у свою користь. З-посеред 82-ох останніх чисел газети "Ляп Труонг" поліціянти забирали з кіосків і крамниць 67 чисел за критикування передвиборчих практик названого президента.

У ПЕКІНІ ПОЧАЛИ критикувати у пресі одного з найбільших комуністичних провідників, Чена По-та, якого завжди називали на четвертому місці у вичислюванні тямомий вельмож. Чен По-та був однією з головних фігур "культурної революції" і теперішній зворот проти нього є бумом-то доказом на відсування з керівної державної верхівки радикальних китайських комуністів, які протиставляються наближенню Комуністичного Китаю до З'єднаних Штатів.

МІНІСТЕР ВІСЬКОВИХ СПРАВ ЛЯОСУ ТВЕРДИТЬ, що він "майже" використав перекушество в лясській армії і перетворив її в армію у "військо, яке воює". Генерал Сіслюк Чампасак вказав, як на найбільшу причину низького морального стану лясської армії та нехоті воювати проти комуністичних агресорів, низьку зарплату й доганяючий вишкіл. До недавня платили лясському воювати до 5.60 дол. на місяць, тепер підвищили вишкіл до 11 дол.

Астронавти із залоги „Аполло-15” інформують науковців про свої дослідження й обсервації

Прибулих після 12 днів подорожі на Місяць астронавтів із залоги „Аполло-15” вітали овационо у Гюстоні. На фото (горі зліва): астронавт майор Алфред Ворден відповідає на вітання знаком „перемог”. З правого боку — полковник Дейвід Скотт. Внизу, між різними і приятелями, підполковник Джеймс Ірвін.

Гюстон. — Повернувшись сюди після 12-денної подорожі на Місяць і перебувши в понеділок 9 серпня ц. р. медичну перевірку, яка тривала чотири години, астронавти із залоги „Аполло-15” — Скотт, Ірвін і Ворден, почали цілу серію сесій із науковцями і спеціалістами місцевого центру космічних досліджень, щоб поінформувати їх вичерпно про свої враження, обсервації і дослідження під час триденного перебування на Місяці, двох днів кружання в його орбіті й остаточного повороту на Землю. Будуть тривати ці інформаційні сесії до 22 серпня ц. р. У понеділок учасники полковник Скотт і підполковник Ірвін досліджували разом з науковцями і геологами й експертами від Місяця привезені ними із Місяця мінерали, зокрема зразки місячної кори і ґрунту. Всі ці матеріали були протягом дня повимані й упорядковані в окремих скринях для дальших досліджень. Водночас із цим дослідні комунікації осередки у Гюстоні продовжували записувати й одержувати з Місяця від заінсталованих на його поверхні і діючих з допомогою ядерної енергії обсерваційних станцій різноманітні дані про зміни температури, магнетичні дії і потрапляння на Місяць. Під сучасним пору на Місяці діють три такі обсерваційні станції: одна заінсталована там астронавтами із залоги „Аполло-12” двадцять місяців тому, друга, що була встановлена астронавтами із залоги „Аполло-14” шість місяців тому і третя, що її заінсталували вже тепер астронавти Скотт і Ірвін.

З кінцем цього тижня на Союзівці: музика, співи, танці, мистецтво і чудова погода

Асамблея „Союзівки” з Нью-Джерзі

Союзівка, Кергонжон. — Під час доброї погоди всім приємно, але погода приносить подвійну приємність серед чудової природи на такій незвичайній нашій ваканційно-відпочинковій оселі, як Союзівка. Навчє б для винагороди за змінливість цієї погоди в минулих тижнях, тепер вона, ця погода, на Союзівці прямо вишкілена. Таку заповідують і на кінець цього тижня та на дальші дні. Пригадає це у права Союзівки, інформуючи рівночасно зацікавлених, що ще є вільні приміщення і було б „гріхом” з них не скористатися.

Чу-Ен-лай хоче переговорити з през. Ніксоном усі міжнародні справи

Пекін. — Редактор „Н. П. Таймсу” Джеймс Рестоу переша з комуністичним прем'єром Чу Ен-лаєм 5-тигодинну розмову, текст якої, разом із запитаними і відповіданими та коментарем Рестоу, проголошений у числі того ньюйоркського щоденника з 10 ц. м. Чу Ен-лай висловив бажання переговорити з президентом Ніксоном всі справи, які цікавлять Америку і Комуністичний Китай. Однак він не поступився в тій розмові ні на крок від свого попереднього безкомпромісного становища в справах В'єтнамської війни, Тайванцю (Формозу) і членства Китаю в Об'єднаних Націях. Чу Ен-лай заявив знову, що Комуністичний Китай буде підтримувати в'єтнамських комуністів „до самого кінця” і що Америка повинна прийняти комуністичну пропозицію та відкликати односторонньо і беззастережно всі свої збройні сили з В'єтнаму, наслідуючи у цьому Францію де Голля в Алжирі. Чу Ен-лай підтримував теж екзальтованого мовця голову Камбоджі, Нородома Сіанука, який живе у Пекіні і склав свій

ВІДБУВАЄТЬСЯ ПІВРІЧНА ПЕРЕВІРКА МАЙНА, ДІЛОВОДСТВА ТА СТАНУ І АКТИВНОСТІ УНС

Головна Контрольна Комісія УНС. На фото (зліва): д-р Іван Скальчук, м-р Іван Випник, м-р Іван Геврик, проф. д-р Богдан Гнатюк та д-р Михайло Данилюк.

Джерзі Сіті. — У понеділок, 9-го серпня, тут у приміщенні Головної Канцелярії Українського Народного Союзу почалася піврічна перевірка майна, діловодства, організаційного стану та активностей цієї найбільшої української установи. Перебірку передав обраною Конвенцією Головна Контрольна Комісія в складі: м-р Іван Геврик —

Губернатор Пенсильвенії підписав Проклямацію ТПНації ще 15 липня

Гаррисбург, Па. — Губернатор Пенсильвенії Мільтон Шалп, як було інформовано в „Свободі” з 22 липня, цього року вважав, що видавати до населення того великого штату окрему Проклямацію Тямомий Поневолених Націй. Однак після підписання відповідної Проклямації з нагоди Тямомий президентом Річардом Ніксоном, як і підписання Проклямації ТПНації посадиного міста Філадельфії, губернатор Шалп також видав Проклямацію, підписану датою з 15 липня 1971 р.

Анатолій Марченко, автор книги „Мої свідчення” звільнений з ув'язнення

Москва. — Згідно з одержаними тут інформаціями, 28 липня ц. р. був звільнений з ув'язнення після двотрьох років вироку українця з походження Анаатолія Т. Марченко, автор широкішого відомого пошпириваного у відписах в СРСР звітання про сучасні совєтські концентраційні табори, що було видане п. н. „Мої свідчення” різними мовами на Заході. А. Марченко був арештований у Москві 29-го липня 1968 року після того, як він написав відкритого листа проти репресивної політики Москви у відношенні до Чехо-Словаччини. По його засудили на один рік в'язниці — трудових таборів формально за перебування без дозволу у Москві. Вже під час його перебування в концтаборі його судили вдруге за написання загроми звітного відомлення п. н. „Мої свідчення” і засудили на дальших два роки ув'язнення.

Книжка „Фермент в Україні” вийшла окремим виданням також у ЗСА

Нью-Йорк. — Опублікований у видавництві МекМілена в Лондоні п. н. „Ferment in the Ukraine” збірник документів і матеріалів про фермент і дисидентський рух в Україні вийшов тепер окремим книжковим виданням також у відомому американському видавництві політичної літератури Praeger Publishers. У збірник, що його зредатував Майкел Брані і що його передив передмовою британський публіцист Макс Гайвард, зібрані м. ін. в перекладі на англійську мову документи й матеріали справи судження совєтських судом 1961 року українських юристів, звернення засуджених українських інтелектуалів, що перебувають в совєтських в'язницях і внаправно-трудових таборах до судових й виконних установ УССР та до опії світу, приписуваний В. Морозові „Репортаж із заповідника ім. Бері”, документи до справи Чорновола тощо. В окремій 28-сторінковій статті редактора видання М. Брані поданий огляд умов і розвитку дисидентського руху в Україні. У книжці подана бібліографія поширюваних в Україні захилях писань, список засуджених політичних в'язнів і додані також карти України, Мордовської ССР та розташованих у ній виправно-трудових таборів. Набувати книжку можна у книгарнях або безпосередньо у видавництві: Praeger Publishers, 111 Fourth Ave. New York, N. Y. 10003. Ціна 15 доларів.

У Північній Ірландії війнятковий стан — згинуло 12 осіб у сутичках

Бельфаст. — Ірландський прем'єр Брас Фолкер проголосив, застережене у випадку проголошення війняткового стану, право уряду арештувати й тримати без суду й слідства у таборі інтернованих осіб, які прожують публічному спокоєві. Бритійські воїни і поліція арештували за доставленими їм від уряду списком понад 300 осіб, зазірзлих у членстві в підпільній Ірландській Республіканській Армії, яка хоче відірвати Північну Ірландію від її безпосередньої залежності від Британії та з'єднати з Південною Ірландією. В реакції на ті арешти ірландські католики поклали масові акти терору: почалися бомбування і підпалювання домів та сиріян на вулицях. Командир 12-тисячного британського війська в Північній Ірландії, ген. Роберт Форд, оприлюднив, що впродовж одного 9-го серпня ц. р. згинуло 5 осіб. Одного британського воїна застрілили попереднього дня. У вуличній стрілянні згинув у мін. неділю також один воїд вантажного авто, католик, і його похорон дав поштовх до нової демонстрації. Демонстранти захопили 12 автомобілів. Вулиці столиці Півн. Ірландії Бельфасту цілком опустіли, всі крамниці і ресторани закриті. Згоріло багато будинків.

СССР і Індія підписали 20-тирічний „пакт приязни і співпраці”

Нью-Делі. — У понеділок 9 серпня ц. р. совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико і індійський міністер закордонних справ Сваран Сінг підписали у столиці Індії пакт „мири, приязни і співпраці”, який проте має характер взаємного пакту безпеки, бо в одній точці стверджує, що у випадку атаки або погрози атаки з боку будь-якої третьої держави на одну з них, що підписали договір, вони „вступають негайно у взаємні наради з ціллю відсунути таку погрозу і вжити відповідних заходів для запевнення миру і безпечності в обох країнах”. Совєти зобов'язалися теж доставити Індії „найновішу зброю” у випадку загрози для неї. Загально вважають, що цей договір звернений проти Пакистану у зв'язку з теперішнім гострим індійсько-пакістанським конфліктом з приводу заведення Західним Пакистаном такого режиму терору в Східному Пакистані, що відтілює втекли до Індії понад 7 мільйонів східних пакистанців, бенгальців. Однак з індійського боку звернули увагу, що підготовка до того пакту йшла вже від двох років та що він підписаний без уваги на Пакистан.

За 10 років у Нью-Йорку збільшилось на 700 тисяч душ не білого населення

Нью-Йорк. — На підставі зіставлених вислідів перепису населення в ЗСА у 1960 і в 1970 роках видно, що в Нью-Йорку за останні 10 років збільшилось не білого населення на 702 000 осіб. До таких зараховують негри, філіппінці, китайці та люди інших рас. Тепер у Нью-Йорку, що нараховує майже 8 мільйонів жителів, є один мільйон 844 тисячі душ не білого населення. Такі дані подало Федеральне Бюро Статистики Праці. Коли порівнювати ці дані з збільшенням не білого населення в 30 інших містах ЗСА, де живе багато негрів, то таке зростання в Нью-Йорку є найбільшим у всій країні. З останнього перепису в травні 1970 року видно, що в Нью-Йорку живе один мільйон 667 тисяч негрів, себто 21,2 відсотків усього населення цього велетенського міста. Нью-Йорк нараховує тепер 7 мільйонів 888 тисяч жителів. Кількість білого населення у місті частково зменшилась. Тільки 67 відсотків усіх негритянських родин у Нью-Йорку мають чоловіків.

СВОВОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$5.00.

P.O. Box 846 Jersey City, N.J. 07303

Відповідь єдиномудрим

Загальною і панівною тенденцією совєтської пропаганди є втовкмачувати людям поневолених Москвою народів, що вони мають тільки одну „батьківщину” — Совєтський Союз і тільки одну столицю цієї „батьківщини” — Москву. Країни окремих народів в СССР в совєтській термінології „батьківщинами” не визнаються. Кожен совєтський громадянин має жити і діяти згідно з офіційною настановою: любити, славити і боронити тільки одну-єдину неділимую „совєтську батьківщину”. Цю офіційну настанову підтримують своїм холуйством безбачечки різних народів, а тому числі й українського, оті „німі, подлі раби, лакеї, донощики і фарисеї”, як їх визначав Т Шевченко, що ними аж кишить в державних та партійних апаратах різних совєтських республік.

Мужно й достойну відповідь усім „рабам отечества чужого” дав звичайний литовський моряк — Сімас А. Кудірка, отой, що в листопаді минулого року намагався „вирати” і був відданий американським командувачем в ганебний спосіб в руки совєтських опричників. Суджений за цю спробу втечі, як за „зраду батьківщини”, „верховним судом” Литовської ССР, Сімас Кудірка, кинув своїм суддям сміливо й гордо у вічі, що він не визнає за собою ніякої вини, що він не зрадив своїй батьківщині Литви, що він не вважає Росії, яка називається сьогодні Совєтським Союзом, своєю батьківщиною. З'ясувавши причини своєї спроби переходу на американський корабель, Кудірка заявив, згідно з повідомленнями дисидентських кіл із Совєтського Союзу, що він хотів втекти від національної дискримінації, в умовах якої живе його країна Литва і забути трагедію свого народу, поневоленого так по зрадничьому 1940 року єдиномудрим Москвою. З приводу того, що його американське командування віддало в совєтські руки, Сімас Кудірка не висловив ніякого огорчення ні нарікання, мова йшла не могло статися, в той час, коли світ трактує совєтських громадян, як особисту власність таких наслідників Сталіна, як Брежнєв. Американці, моряки американського катера, прийняли його під час спроби втечі дружно, дали йому теплу одягу, хотіли його оборонити.

Відповідь Кудірки може правити за приклад рідкої, але ж наявної уже в совєтській дійсності національної гідності й честі.

Загроза від арабського хаосу

Здавалося б, що в Ізраїлі повинні тішитися, коли слухати арабського сїту, що раз викинувся мітом і коли Москва заявила поважний невдачі в Судані, де стріляють і вшають її протегів. Аляжир і Лівія зрівняли вгамини з Йорданією. Марокко зрівало зв'язки з Лівією, Єгипет і Лівія допомогли здружувати в Судані спробу комуністичного перевороту. З посеред 14-ох членських держав Арабської Ліги — тільки 5 були репрезентовані своїми президентами на минулотижневій конференції „на вершині” у Триполі, а трьох арабських монархів туди навіть не запрошено. До того ж майже зникла одна арабська військово-політична сила, якою були партизанські „феді”, з якими рпшуче й безпереможно розправився йорданський король Хусейн.

А втім, це тільки на перший погляд приємні для Ізраїлю події. Бо насправді вони сталися внаслідок двох головних причин: соціально-економічної відсталості та почуття приниження й розгубленості, породженого чотиріччю окупацією Ізраїлем просторих арабських земель. Тому існує поважна загроза, що єгипетський президент Анвар Садат дійсно рпшиться „до кінця цього року” збройно визволити окуповані арабські землі. Чи вони будуть визволені — то це ще річ сумнівна, бо західні військові факції твердять, що Ізраїль із своїми трьома мільйонами населення все ще має мілітарну перевагу над 120-мільйоновим арабським світом і що Ізраїльське летунство все ще краще за трикратно численніше летунство Єгипту й Сирії. Але річ в тому, чи нову війну випагнот ізраїльці чи араби, а в тому, що та їх нова війна може спричинити вибух третьої світової війни, втягнувши в себе совєтську й американську флоту на Середземному морі.

Тому асистент державного секретаря для справ Близького Сходу Джозеф Сіско переконував в останніх днях ізраїльських лідерів, що „розум наказує тепер переговорювати з арабами, а не чекати на розвиток подій”. Ізраїльська тактика вичікування не дала бажаних вислідів, бо тільки озлоблена арабських лідерів і продиктовувала їм тримати першій дівизі; ані клантика арабської землі Ізраїлю. Вже не раз бувало в історії, що правителі шукали миру на внутрішній - державні недуги. — у воєнній авантюрі. Тому заколот в арабському світі небезпечний для Ізраїлю і всього світу.

ВІД ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНР

Сучасна міжнародна ситуація, а також становище в Україні і в цілому СССР, в межах якого понад півстоліття примусово знаходиться територія української незалежної держави, Української Народної Республіки, вимагають пильної уваги й постійної активної дії українських політично-громадських чинників, які перебуваючи поза межами нашої батьківщини, репрезентують прагнення Українського Народу відновити суверенність у своїй ні від кого незалежній, самостійній і народоправній Державі.

Рух спротиву в Україні — у яких би формах він не виявлявся: від т. зв. легальних опозицій до все зростаючої дії відверто самостійницьких підпільних формацій, — веде до здійснення головної мети української визвольної боротьби: до укладу російсько-совєтської імперії, розподілу її на сїмостій національні держави численних народів і до відновлення вповні суверенної української Держави. Такі ж процеси відбуваються і серед інших поневолеваних народів. А прагнення позбавитися тоталітарного режиму совєтської диктатури помічається і серед російського народу, кращі представники якого вже висловлюються за право неросійських народів відокремитися від Росії і жити своїм незалежним життям. Волелюбні рухи поневолеваних неросійських народів рпшуче відкидають заступнені історією шовіністичні і в елі ікодержавницькі прямування тих росіян, які хотять і надалі зберегти свою імперію.

Ми вітаємо всіх українських патріотів — самостійників на батьківщині — незалежно від їхніх політичних — соціальних переконань — і закликаємо їх бути розважними у своїх діях, щоб витримувати до того слушного часу, коли виірнуть процеси, які вможливають упадок російсько-совєтської імперії. Ми гостро засуджуємо жорстокі переслідування окупаційним режимом діячів української і національної культури, які борються за права людини і за права української мови й культури. Ми вітаємо й підтримуємо широкі протестаційні акції нашої молоді і старшого громадянства, які відбуваються у західному світі проти нелюдського застуду Валентина Мороза, й уважаємо, що ці акції слід безупинно й далі провадити, масово й енергійно реагуючи на ыншувальні заходи Москви в Україні.

Державний Центр Української Народної Республіки в ексилі рпшуче відкидає втручання Московської патріархії в справи українських Церков, доказом чого є постанови останнього Собору Російської Православної Церкви. Ці постанови подиктовані не релігійною турботою за єдність православ'я, а лише імперіальними інтересами СССР. Большевицький режим знищив обидві українські незалежні Церк-

ви — Українську Автокефальну Православну Церкву й Українську Греко-Католицьку Церкву — та придушує релігійний рух українських свангеліків, керуючи не тільки діяннями волюнтаричного безбожництва, а, насамперед, прагнучи зруйнувати незалежні національно-українські Церкви. Цей режим підтримує офіційне російське православ'я, як за сїб поневолені неросійські народи на релігійному відтинку. Український народ прагне відродження своєї незалежної Церкви, яке стане можливим лише у відновленій суверенній Українській Народній Республіці.

Державний Центр Української Народної Республіки в ексилі належно розуміє й вітас заходи західно-демократичних держав до встановлення справжнього миру в світі на засадах свободи й справедливості, з о к рема, вважає за цього погляду доцільними зусилля в цьому напрямку президента ЗСА Річарда Ніксона, що виявилися останньо в його намірах нормалізувати взаємини з державою великого китайського народу. Водночас ми ще раз звертаємо увагу обох цих світових потуг на той факт, що спавного миру в світі не можна встановити коштом затримання у неволі десятків мільйонів людей багатьох волелюбних народів. Такий мир нездійсненний до того часу, доки український та інші поневолені Москвою народи не відновлять своїх вільних і вповні суверенних та демократичних держав.

Уважаємо за свій обов'язок остертегти уряди держав вільного світу перед проголошеною Москвою т. зв. Європейською Конференцією безпеки та совєтськими пропозиціями щодо „взаємної” редукції збройних сил. Згадавши конференція, в намірах совєтського уряду, мабуть фактично визнати нинішній територіальний „статус кво”, себто спричинитися до увічнення підневільного становища численних народів середньо-східної Європи, а також до морального обеззброєння європейських держав НАТО і до знесення „присутності” ЗСА в Європі. „Взаємна” редукція військ на практиці виглядала б так, що американські збройні сили залишили б Європу і опинилися б від неї за тисячі кілометрів, віддаленим океаном, а совєтські збройні сили, відтягнувшись тільки на кілька сот кілометрів, могли б у догодній для СССР момент

(Закінчення на стор. 4-ій)

Мих. Калитин

СВІТ ЗРОБИВ ШИРОКІ ОЧІ

Куритоба, Бразилія. Вістка про подорож президента ЗСА, Річарда Ніксона, до Пекіну мало сказати, що облетіла весь світ; вона цей світ розворушила та продовжує розворушувати, викликаючи різні думки, почуття, передбачення, сподівання, а то й просто здогади, порівняння та міркування, яким нема ніяких меж, нема ні кінця ні краю. У часописах різних країн тепер пишуть, наприклад, що кілька століть тому, Китай відкрив відомий мандрівник Марко Поло, а сьогодні той же Китай, хоч і у зміненому режимові вигляді, відкриває сучасний американський президент.

На перший погляд, подібне речення видається дуже претенсійним та необгрунтованим, але насправді воно є цілком підставовим. Марко Поло відкрив, що за дозвезеною кам'яною стіною існує велика країна, а Річард Ніксон тепер, волею чи неволею, вводить ту країну в активне міжнародне життя, що, безперечно, матиме величезні наслідки, які відчуються скрізь на нашій планеті.

Незалежно від того, чого досягне в своїх персправах сучасний а м е риканський президент, він, своєю згодою на відвідини червоного Китаю, вже показав усім і кожному, що з тією країною поза режимовими різницями, можна вести розмови, можна займатися персправами.

Досі, на велику вигоду Москви, на неймовірне те несусвітне поширення її імперії, відігравала найважливішу роль яка перед „жовтою небезпечкою” майже в усіх неазійських країнах. Згодом, уже червоний Москва вдалося прищепити той лок в азійських і то в „жовтих” країнах, як в Індії та Чині, а там і в Індокитайському півострові, де великі В'єтконги і т п здебільшого орієнтувалися і орієнтуються на СССР, а не на червоний Китай. Також для Японії, яка сама належала до „великих потуг” і до того пнється й тепер, отже для неї великий, об'єднаний та могутній на силі Китай, зовсім не на руку.

Колись (ймовірно у ялтинський період) Сталінові по суті вдалося домогтися з Рузвельтом про поділ світу на два впливи — американський і совєтський. Хоч це офіційно не раз і заперечувалося, але всі факти свідчать про існування такої домови; лише червона Москва ніяк не хоче визначити, де мають кінчатися її впливи, нахабно протягаючи свої папури до країн Африки й Південної Америки. В згаданий домові, Англії й Франції відведено лише допоміжні, другорядні ролі, а Китаєві взагалі не надано нічого, він і далі залишився „простором”, що ним мають порядкувати інші і ті „інші” регулюватимуть мільйонами його населення.

На таких політичних кон-

цепціях виховувалися дипломати, політики і державні діячі в усьому світі. В половині цього була й преса та азалі міжнародна громадська думка. І ось, раптом, Ніксон іде до червоного Китаю..

Скільки тут проглядає несподіванок? Чи щось вдасться, чи не вдасться Ніксону в Китаї — це справа майбутнього, але сама думка, сама ідея, що можна домогтися з китайцями окремо і незалежно від Москви, вже заіснувала, вже не становить, собою ніякої фантазії, нічого понад людське уявлення. Вже в цьому одному — найпершому фактові бачимо різницю поразку московської дипломатії, що так довго грала і вигравала на „жовтій небезпечці”. Напевно надалі в міжнародних міралах шукатиметься шляхів до дальшого співжиття і співіснування різних рас: білої, чорної і жовтої, без обов'язкового утримування при цьому величезної і так неймовірно потужної Російської імперії. З ізоляційно-Китайю кінчається, Китай виходить „на широкі води” міжнародного життя, міжнародної політики. Кінчається ера і двох надпотуг у світі, бо вже знайшлося місце і для третьої надпотуги.

І тут, здається, почнеться занепад Російської імперії. „Доктрина Брежнєва”, постійні прохуки „найважливішого дипломата нашої доби” (за визначенням Ватикану) Громіка — це, можливо, останні вияви у виконанні заповіту Петра I. Показується також, що у міжнародній політиці і зні режиму в різних країнах не відіграють домінують ролі, бо диктують насамперед інтереси, зацікавлення відповідних країн, а режим, навіть однакові, можуть протиставляти один одному.

Совєтський Союз напевно добровільно не поступиться своїм місцем у світі, а насамперед Китаєві, коли в гру безпосередньо входить Сибір. Напевно Москва шукатиме протизаходів відносно китайської потуги, щоб бодалі обмежити останню, а йзати їй чимось руки. Ось тут може відкритися дорога до ширших засягів та до новоділення для Японії, надвичайно зацікавленій в частині острову Сахалін та в Курильських островах. Хоч як дивно виглядає сьогодні можливий ближній контакт СССР з Японією, але не менш дивно виглядає „лінг-понгова” дипломатія Вашингтон — Пекін. Як кажуть, „біда навчає”. До того, що відносно Японії уряд СССР уже поробив деякі кроки до наближення, бодай у площині економічній, і, що найцікавіше, — насамперед у Сибіру та на Далекому Сході. Ідеться покищо про авіаційні сполучення, а також про видобуток Совєтськими на спільку з японцями деяких корисних копалин і газу. „Розвиток” цих відносин може йти й далі. До речі, червоних китайців, особливо

тисемітизм. Тому це він так сміявся з того, що вапа приятельська сказала. І, навіть, зрадів: у нас, бачите, бути антисемітом — дуже небезпечно. Це останнє ствердження зробило настій більш довірливим. І, як це часто буває в таких моментах, я сказала йому в присутії чистоти: — Слушайте, я недавно була в Києві, з бюджетом нашого Музею. Чому в столиці Радянської України панус не наша мова, а якась російська тарабанщина? Він похмурів, а потім промовив поволі, притиснуто: — Мене ви можете так питати, хоч я і не дам вам відповіді. Але — він глянув на мене вимовно — можна вам щось одверто порадити? — Прощу! — Маріє Васильовно, не ставте таких питань малознайомим людям, Бога ради! Але дух бунту, що вселяється в нас, коли ми попадаємо в очайдушній настій, вибухнув: — І що ж мені може статися? Що ще гірше може зустрінути мене, як зустріло

100 МІЛЬЙОНІВ РЕВОЛЬВЕРІВ

Відома річ, що американці — від піонерських часів, від часів воєн з індіанцями, від визвольної і громадянської воєн, закохани у стрільній зброї. Сто років тому засновано „Американське Товариство Рушниць” — „Американ Райфл Ассоційшен” — і воно нараховує тепер поверх 1,000,000 членів. Кожен із них має найменше по одній ловецькій рушниці, багато з них мають малий арсенал зброї. Загалом нараховують, що в Америці у приватних руках знаходиться коло одного мільйона револьверів і кругло другий мільйон ловецьких рушниць та рушниць різного калібру й засягу. Винахідник револьвера „кольта” — Сем Колт — став був ще перед „Громадянською війною” незначним національним героєм і тоді викувано фразу: „Вог створив всіх людей, але чойно Колт зробив їх рівними”. Але тоді, що стрільна зброя існує не тільки на те, щоб тримати її для паради в окремих оксиклених шафах, чи скромно лежати в шухлядах, то вона вбиває, вбиває звиріт — у людей. Випадкові і свідомі вбивства були за всю історію „З'єднаних Штатів”. Але йня кількість зростає куди більш швидким темпом, як число населення ЗСА. Колиш убитостю шерифа було винятковим злочинним, який мобілізував населення проти вбивства. В минулому році згинув в Америці при виконуваних службових обов'язках 100 поліціянтів, а 51 замордовано в перших 5-ох місяцях цього року. І тому, наприклад, комішнер поліції в Нью-Йорку, Патрик В. Морфі, заявив недавно: „Настав час, щоб тотально розбортити американців”. І так само думають багато американців, між ними й багато сенаторів та конгресменів. Правда, законодавці американці у зброї проявляють у схваленні другої статті Хартії Прав: „Добре впо-рідкаваної міліції, яка потрібна для безпеки вільного стейту, і права людей мати і носити зброю, не можна порушувати”. Але, це, тільки

принцип, який не перешкоджає встановити норми для продажу й купів зброї. Від 1911-го року обов'язує так званий Акт Суллівана, названий від прізвища сенатора Нью-Йоркського стейту. Він стосується тільки револьверів і наказує продавцям реєструвати кожний проданий револьвер, по-купцем — мати на це поліційний дозвіл. У 1968 році, під враженням загину в то-му році в асфальтованому д-ра Мартіна Лютера Кінга і сенатора Роберта Кеннеді, Конгрес прийняв т. зв. Федеральний Акт контролю зброї, але вже після одного року скасовано одну з його постанов, а то про обов'язок реєстрації продажу кожної амуніції, а в Комісії теперішнього Конгресу спочивають аж 4 резолюції за повне скасування того закону.

Згадав „Американське Товариство Рушниць” є найбільш зважаною і активною опозицією проти будь-якого обмежування купна-продажу стрільної зброї приватним людям. в Америці. Його представники і адвокати в Конгресі та в пресі заперечують твердження, наче „зброя вбиває людей”, і протиставляють йому свою тезу, що „не зброя, а люди вбивають людей”. Таким чином сьогодні знаходяться в Америці два табори: один вимагає а к ч а й суворішого обмеження права продавати й купувати та зберігати зброю, — другі є за скасування всяких таких обмежень, зате за схвалення якнайсуворіших законів проти злочинства і стосування найсуворіший кар супроти злочинців. Прихильники реєстрації кожної стрільної зброї, револьвера чи рушниць, покликаються на добрий досвід, зроблений в Нью-Йорку, де з-підфед кругло 23,000 легальних посідачів револьверів і кругло 200,000 посідачів рушниць та крісів — ні один не доконав злочину. Але противники реєстрування зброї і амуніції твердять, що справа не в дозволі, а в тому, щоб громадянин умів орудувати зброєю і знав, коли нею користуватися. — тоді він буде надзвичайно корисний для суспільства і держави. Прихильники повної свободи для купна-продажу стрільної зброї покликаються на факт з другої світової війни, що коли Гітлер загрозив і ввазією на британські острови, то там настала розпука не зо страху перед німцями, а тому, що цивільні англійці не мали ніякої зброї. Впродовж кількох тяжких зібрано в Америці від цивільних громадян і вислодо до Англії сотні тисяч револьверів і рушниць та крісів.

Зріст злочинства в Америці — політичні атентати, — вбивання поліціянтів, — стріляння снайперів для забави до мотористів на шляхах, — бандитські наскоки на банки і крамничі, — перетворення ч и є л е н н их гіппі, які хвалилися, що вони „люди квітів і любови”, у кровожадних воїнів, — подвійна загроза зброї власників стрільної зброї, які є наркоманами, — все це актуалізує проблему зброї в приватних руках. Автор обширної й факсової статті на цю тему, д. з. „Велика дебата про контроль зброї”, Ед Воллес в ньюйоркському „Сандей Нюз”, не поручає від себе ні одного з двох шляхів: узалежнення купна — продажу стрільної зброї приватними особами від поліційного дозволу, чи навіть повного розбортня цивільного населення в Америці, ані жек приверження карі смерті для злочинців, які шантажують револьверами і стріляють невинних людей. Однак розвиток подій в Америці, зріст обурення громадян з приводу хвилі злочинства, зокрема втрата зрітцю членів Конгресу, які вчорами не можуть безпечно виходити на вулиці Вашингтону, все це дозволяє передбачувати, що стейтсві і федеральні власті вживатимуть шораз гостріше обох засобів — однаково обмежувати свободу громадян у добуванні зброї, як теж в стосуванні гострих кар супроти злочинців. Коли це кілька рочів. (Закінчення на стор. 4-ій)

бисто Мао Тсе-тунга, особливо лякає можливе відродження „японського імперіалізму”, бо промисловість Японії, можна сказати, вже відродилася та зростає далі. Москва, безперечно, все добре знає та враховує, що стосується Японії і Китаю.

Те, що червоний Китай не думас більше сидіти в примусовій ізоляції, свідчать ще й такі факти: Досі в Європі він мав лише одного спільника — малесеньку Албанію. Недавні кроки до наближення, бодай у площині економічній, і, що найцікавіше, — насамперед у Сибіру та на Далекому Сході. Ідеться покищо про авіаційні сполучення, а також про видобуток Совєтськими на спільку з японцями деяких корисних копалин і газу. „Розвиток” цих відносин може йти й далі. До речі, червоних китайців, особливо

(Закінчення на стор. 3-ій)

Марія Струтинська

СПОГАД ПРО ЛЕОНІДА СМІЛЯНСЬКОГО*

Нас було п'ятеро: голова Оргкомітету письменників і міста Львова — О. Десняк, письменник Леонід Смілянський, якийсь журналіст з Східної України і ми дві працівниці Літературно-Меморіального Музею Івана Франка у Львові.

Була зима, віття дерев у садах підмісських вил утинали під тягарем снігу, як ми сходили вниз вулицею Софії до трамвайної зупинки. Запалювали газові ліхтарі, і від цього небо стало темноквітлим, а химерними обрисами будинок на ньому. Внизу горіли вже сві-

тій, — ми говорили про... Європу.

Тут була вже зупинка, саме надбджав трамвай.

— Куди ми підемо в цей прекрасний вечір? — Тут уже в трамваї спитав Десняк.

Ми жінки, не збиралися нікуди йти. Разом із запрошеними на Наукову Раду Музею гостями ми виийшли з будинку Івана Франка і поспішали додому, де чекала нас занедбана домашня праця, а потім хотілося чимсь корше лягти: пересуєні на дві години наперед будильники зривали нас з постелі досвіта. А втім, наші думки були наповнені не тут, а біля в'язниці на Яхонича, де наші чоловіки сиділи в тій же самій камері.

Та Десняк не хотів слухати жадних вимовок. Він, як господар, приймав тут гостей зі Сходу і йому бажалося показати кожному наше місто. Неважко ж місцеві жінки відмовлялись від своєї ролі господинь?!

Дотого ж, він недавно, коли я звернулася до нього, обіцяв мене від енкаведиста, що наперсє був викинути мене з помешкання.

Така допомога була неоцінена.

У великій залі каварні Річ було вже повно, але я знову не впізнала цього люда, де колись була так часто, як не впізнала була його місяців до два після приходу большевиків, коли забігала туди напиться кави. Тоді всі сиділи у кашкетках, кидали на підлогу недогарки, стягали зі столів залозені скатерті, а в клубад диму гуділо бо сидіти. Тепер тут знову було чисто, за тишиною.

Здавши в гардеробу плащі, ми зайняли столики. На підніжжї грав дискретний джаз, крутилися на квадраті паркету пари. Командир й білці танцювали з місцевими дівчатами, держаки їх здалеку від себе й обережно просувалися, наче б болячи полесувати якусь крихку річ. Між ними крутилися декілька невинних тугешніх типів.

Нам подали вино, якусь закуску. Розмова знову поділила нас. Десняк радів, був порозумівся з мою товаришкою праці, яку дуже

делікатно „емалював”, журналіст розділявся, з ким би то йому потанцювати, що врешті й зробив; мені залишилося товариство Смілянського.

Люблю ясну ситуацію. Не надумуючись довго, спитала: — Ви — партієць?

Подивився на мене, усміхаючись: — Ні.

У цій хвилині до нього звернулася пані Ірина. Сміючись, вона сказала: — Бачите тих гарних свресечок, там, у кутку? Я скажусь нашому орденосцеві (це — про Десняка), що Вам варт було б, як коннаціоналові, познайомитися з ними, а він дуже сміється і коче хоче, щоб я вам це сказала.

Справді, і мені приходило на гадку, що в його чорнявій вроді щось наче семітське.

Але він в голос засміявся: — І я, і мої предки, скільки їх запам'ятали в нашому роді — чистокровні українці!

А потім, коли вона повернулася назад до своєї розмови з Десняком: — У мене були недавно прикрийці за згодний ан-

тисемітизм. Тому це він так сміявся з того, що вапа приятельська сказала. І, навіть, зрадів: у нас, бачите, бути антисемітом — дуже небезпечно.

Це останнє ствердження зробило настій більш довірливим. І, як це часто буває в таких моментах, я сказала йому в присутії чистоти: — Слушайте, я недавно була в Києві, з бюджетом нашого Музею. Чому в столиці Радянської України панус не наша мова, а якась російська тарабанщина? Він похмурів, а потім промовив поволі, притиснуто: — Мене ви можете так питати, хоч я і не дам вам відповіді. Але — він глянув на мене вимовно — можна вам щось одверто порадити? — Прощу! — Маріє Васильовно, не ставте таких питань малознайомим людям, Бога ради! Але дух бунту, що вселяється в нас, коли ми попадаємо в очайдушній настій, вибухнув: — І що ж мені може статися? Що ще гірше може зустрінути мене, як зустріло

тисемітизм. Тому це він так сміявся з того, що вапа приятельська сказала. І, навіть, зрадів: у нас, бачите, бути антисемітом — дуже небезпечно.

Це останнє ствердження зробило настій більш довірливим. І, як це часто буває в таких моментах, я сказала йому в присутії чистоти: — Слушайте, я недавно була в Києві, з бюджетом нашого Музею. Чому в столиці Радянської України панус не наша мова, а якась російська тарабанщина? Він похмурів, а потім промовив поволі, притиснуто: — Мене ви можете так питати, хоч я і не дам вам відповіді. Але — він глянув на мене вимовно — можна вам щось одверто порадити? — Прощу! — Маріє Васильовно, не ставте таких питань малознайомим людям, Бога ради! Але дух бунту, що вселяється в нас, коли ми попадаємо в очайдушній настій, вибухнув: — І що ж мені може статися? Що ще гірше може зустрінути мене, як зустріло

тисемітизм. Тому це він так сміявся з того, що вапа приятельська сказала. І, навіть, зрадів: у нас, бачите, бути антисемітом — дуже небезпечно.

того чоловіка, сотні й тисячі інших?!

— Ваш чоловік?.. — спитав він тихо й не докінчив.

— У в'язниці. Від року.

Він відкинувся на більше крісла, глянув боком на орденосця, зайнятого розмовою, а тоді нахилився до мене і чітко вимовив: — Ви нічого, нічого це не знаєте! Бережіть себе!

Він скерував розмову на інші рейки, а потім вона стала загальною.

Незабаром ми обидві піднялися — вони не в силі були вже нас задержати. Коли гуртом ми пройшли у гардероб Десняк підійшов з талоном до портіє, Смілянський кинув подразнено на його спробу говорити по-польськи: По-якому ви говорите? Тут — не Польща!

Ми прощалися при зупинці трамвая, що підвозив мене близько мого будинку. Смілянський затримав мою руку і з притиском вимовив: — Пам'ятайте, що я вам сказав. Життя — прекрасне.

ІНЖ. Г. ВАСИЛЕВСЬКИЙ НА ПЕНСІ

Гарисбург, Па. — Інж. Гриць Василевський перейшов у віці 69 років на пенсію, після 18 літ праці в Департаменті Транспорту Пенсильванського штату. При відході він одержав від свого відділу праці грамоту-подяку. Інж. Г. Василевський відомий, як активний громадський діяч, який не жалів часів і енергії, щоб писати листи та інформувати про підвільне становище українців американської преси й політичних діячів. Він —

Відзначення 80-тиліття уродин професора Степана Шаха

Крайова Управа „Українського Християнського Руху“ в Німеччині та місцева Клітина УХР у Мюнхені вчорашнього відзначили дня 25-го червня 1971 р. 80-тиліття уродин свого почесного голови, папського Ліцаря — Командора, директора Степана Шаха окремим свято-ним засіданням обох Управ згаданих товариств, запрошених представників інших установ, яке відбулося у Мюнхені в домі при катедрі св. Андрея Первозваного. На це засідання прибув також президент Головної Управи УХР — ректор УВУ проф. д-р Володимир Янів та президент Екзекутиву ЦПУЕН м-р Антін Мельник.

Проф. Степан Шах

Від його військової служби в ранзі поручника в рядах УГА у 1918 р. до його діяльності на еміграції у Німеччині — як педагога, журналіста, мемуариста, науковця, дійсного члена НТШ, дійсного члена Українського Богосл. Наукового Т-ва у Римі й закінчив побажанням багатьох членів УХР, а як заступник Голови Об'єднання мюнхенської філії Т-ва „За Патріархальний Устрій УКЛ“ привітання членів своєї філії, п-ї Ярослава Філя, голова „Свіського Апостолу“ Жінок у Німеччині“ зложива привітання і побажання від своєї організації, голова мюнхенської філії, ОУЖ п-ї Катря Колчановська привітала ювілянта з рамени Жіночого Об'єднання, п-ї Ольга Пеленська, вдова по бл. п. інж. Дам'янові Пеленському, довголітньому членові Головної Управи КО УХР привітала ювілянта — як шкільна товаришка з гімназії СС Василіяном дружини ювілянта п-ї Ірини Шах, Інж. Євген Гарабач, абсолютний перемиської гімназії, виголосив подяку своєму колишньому директорові і переднікові іспитової комісії при матурі у 1933 р., а як голова „Комітету мол. мешканців перемиської і надсянської землі, та як голова філії „Українського Христ. Робітничого Руху“ у Мюнхені зложив ювілянтові побажання багатьох і кріпких літ. О. канцлер Ст. Дмитришин, уродженець Перемішля, який колишній учень перемиської гімназії (річний матурі 1923 р.) привітав директора перемиської гімназії від колишніх його мешканців і подякував Ст. Шахові за його історичний спомен „Між Сяном і Дунайцем“ (Мюнхен 1960) та й за те, що це й тепер ювілянт закінчив свою „Історію української гімназії у Перемішлі“ яка йде на свою появу. Співак Богдан Шарко привітав ювілянта від Крайової Управи Братства Дивізійників. Президент Централі УХР — ректор УВУ проф. д-р В. Янів, який був учнем ювілянта в Академічній гімназії у Львові у 1921 р. Президент УХР подякував 80-тилітньому солідаризатору за його активну і провідну співпрацю в рамках УХР від 1959-го р. спершу як звичайний член, відтак як член Крайової Управи, описав як заступник голови Крайової Управи у Німеччині, далі як голова, а від 1970-го р. як почесний голова КО УХР, а вкінці від березня 1971 р. як заступник голови Головної Ради УХР на Європу, Америку, й Австралію. По закінченні кожної промови відспівано моголіття — то у п'ятих мелодіях, почавши від церковних напів-а по черз лемківські закінчили на перемиській арії. Під кі-

нцем святої вечора, трояндами й тортами прикрашеного наприкінці 80 літ, забрав слово 80-літній ювілянт. Він почав свою промову цитатом із творів римського бесідника М. Т. Цицерона: „Овочем старості є спомен і здобута добрими ділами пошана від молодших“. Ювіліт подякував ініціаторів цього святої ювілейного вечора, м-р С. Ренові, далі ще духовному опікуну КО УХР о канцл. Ст. Дмитришинові, прохавши його передати слово подяки Апост. Екзарху Кир Платонові, котрому зложити ще особисту подяку. Відтак подякував усім промовцям, зокрема ж працюючим паням, за декоративне прибрання трапези, за квіти й торт на руки членкині Управи УХР п. Марії Сімік, своїй найближчій землячці. Окрему подяку зложив ювілянт співакам за пісні й сольо, у часі вечери, а саме паням: співачці К. Колчановській, Я. Філь, М. Гарабач, Богданові Шарко, що при аккомпанюменті багдурі проспівав дві пісні, о. Ст. Дмитришинові, проф. УТГ д-р Іванові Ковальському, й усім іншим за їхній хорівий спів.

А що в цьому ювілейному вечорі брали гармонію участь у близькій, наче родинній атмосфері представники усіх громадських угруповань, то закінчив цей ювілейний вечір старою відомою пісню: „Де згода все майстер“.

Мюнхенський комуніст, як це вже мало

СВІТ ЗРОБИВ ШИРОНІ ОЧІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Зараз це все „пішло в загубу“. Про це багато говорять і аргументація румунського Чаушеску, що тримає відносини Москві майже самостійної лінії, не надто полюбляючи до зубів озброєних советських дивізій на румунському кордоні, зокрема в Молдавії, де до релігійних був колись першим секретарем ЦК партії. Чаушеску навіть дозволяє собі на „дружній“ візит до Китаю та інших азійських комуністичних країн, а там майже одразу вступає проти „полювання Брежнєва“ про обмежену суверенність та самостійність „соціалістичних країн“ і партій. Це не багатослівний кордон з Китаєм змушує СССР кризь зуби усяхитися до Чаушеску. Літерально, останнім днями Пекин просто демонстративно показує своє зацікавлення нейтралістичною Австрією. Відомо, що до Відня прибуває чимала кількість китайських дипломатів і будуть розпочати переговори в різних ділянках між цими країнами. Треба ще вказати і на все зростаючу активність прокитайських комуністів та їхніх симпатиків у країнах Латинської Америки. Тут доходить до того, що „прокитайці“, на спілку в троякостях, не раз заблюють „ортодоксальних“ (тобто московських) комуністів, як це вже мало

завою московському імперію, то тоді вже цілий світ сам опадє до рук комуністів (СССР). Але воно насправді, в конкретній дійсності зовсім виходить не так, не „доленісному“. А йотина Андрія Амальріка передає, що саме від рук червоного Китаю розлетіться Росія на комуністичну імперію.

НАУКОВІ, ІНЖЕНЕРИ І ТЕХНІКИ, переважно з ділянки авіації і космічних студій, після масового скорочення місць праці на Кейп-Кеннеді пішли до різних шкіл на перевипілки. Чимало з них навчалися впродовж яких півтора року в Інституті для боротьби проти заміщення оточення, але знову залишилися без праці! з усіх студентів лише 8% знайшли собі нові місця праці, інші залишилися безробітними.

Ділимось сумною вісткою з нашими Дружинами. Знайомий і з усією Українською Епохоскою, що в неділю, 8-го серпня 1971 р. трагічно відійшов із цього світу наш Сидір і Нейдхалувані СИН

Бл. п. ЄВГЕН ПОЧЕНЮК

нар. 14-го серпня 1956 р. в Торонті, Канада, студент — навісний стипендіат середньої школи і місцевої консерваторії.

ПАНАХИДА в похоронному заведенні Кардинала в Торонті в понеділок і вівторок, 9-го і 10-го серпня п. р. ПОХОРОН в середу, 11-го серпня 1971 р. о год. 9-45 ранку з Української Православної Церкви св. Андрія Первозваного на цвинтарі Park Lawn в Торонті, Канада.

Просимо ласкаво про молитви за спочини Душі Дорогого наш Сидір.

Горем прибиті:

батьки — ЮРІЙ І ТАМАРА ПОЧЕНЮК
дідусь — ГАРИНА з родиною в ЗСА
тітка — ВАЛЕНТИНА в Україні
хрестна мати — ОЛЕНА ГЛІВОВИЧ з родиною

Ділимось сумною вісткою з Приятиелями і Знайомими, що в середу, 4-го серпня 1971 р. по трагічній недугі відійшов у Вічність на 83-му році життя, наш Найдорожча МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

Сл. п. ПЕТРО МАТІЯШЕН

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 7-го серпня 1971 р. на цвинтарі Кальварія в Патерсон, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — АННА
дочка — ХРИСТИНА з мужем ГАРАШНИМ
син — БОГДАН з дружиною БАГІ
сестри: БОГДАН, КАТЕРИНА І ПЕТРО

Завість квітля на могилу
Бл. п. ІВАННИ ЛІСЯН
померлої 24 липня 1971 р. в Нью Гейвен, на „Церкву в потреби“ зложити:

Гнат і Олена Андрусівни	\$ 5.00
Володимир і Ніна Верева	10.00
М-р. Михайло і Ірена Бойко	10.00
Василь Галенчик	5.00
Григорій і Анна Гіш	10.00
Проф. Іван і Лусія Голембіовський	10.00
Софія Данко	5.00
Теодор і Ольга Дзюбіна	5.00
Александр Болдман	10.00
Тарас Косович	5.00
Іван і Ірина Лодиский	10.00
Зенон і Ірена Мандич	10.00
М-р. Олег і Надія Микетей	15.00
Д-р Михайло і Марія Силуванович	10.00
Проф. Іван Телюк	10.00
Платон і Галина Хома	10.00
Родина Покійної зложила на цей сам фонд:	
Д-р Євген і Марта Верезчук	\$25.00
Богдан і Марія Лісак	20.00
Богдан, Ірина і Андрій Стригський	20.00
Разом:	\$205.00

Разом: \$205.00

Ділимось сумною вісткою з Рідною, Приятиелями і Знайомими, що дня 6-го серпня 1971 р. в Золочеві, Західній Україні, відійшов на 84-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

Бл. п.

КАТЕРИНА ШИПУЛА

В глибокому смутку застиглими:

дочка ВІРА в Золочеві, Україна
дочка ІРЕНА з мужем ЯРОСЛАВОМ ПЕТРИКИ
дочка НАДІЯ з мужем ІВАНОМ ДЕБОВИМ і дітьми у Франції
сестри ОРИОНА з мужем ІВАНОМ ЧУЧАК
прапрабабуся НАТАЛІКА
та близькі і дальша Родина в Україні і Америці

СОЮЗІВКА
ПРОГОЛОШУЄ
ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
для хлопців і дівчат
у віці 12 до 18 років

від 28 серпня до 2 вересня 1971 р.

ПРОГРАМА: щоденний прорух, інструкції гри теніса для початківців і завантажуваних, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірної гри. Інструкторами будуть визначені українські тенісисти. Таборники повинні принести свій власний виряд (включно з трьома банками м'ячів).

Оплата — харч і помешкання: \$80.00; теніс: \$15.00. ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготуватися до красивих першестів на Союзівці!

Зголошення висилати на адресу:

SOYUZIVKA
UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

До уваги передплатникам книжки
Мілени Рудницької „Невидимі
стигмати“

Тому, що друкарня „Львів“ у Мюнхені вже вислала на подані нами адреси книжки, просимо усіх тих передплатників, які в міжчасі змінили свої адреси, повідомити про це відносні поштові уряди.

ВИДАВНИЧА КОМПАНІЯ

КОЛЕГІЯ Св. АНДРЕЯ у ВІННІПЕГУ
потребує

1. Кваліфікованого БІБЛІОТЕКАРЯ, який упорядкував би бібліотеку Колегії на взір бібліотеки Манітобського університету.
2. ЛЕКТОРА УКРАЇНІСТИКИ на Богословському факультеті.

Платня за договоренням.

Зголошуватись на адресу Колегії:

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG

University of Manitoba

Winnipeg 19, Mann. Telephone 269-3565

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Великого Нью Йорку

влаштовує

в НЕДІЛЮ, 22-го СЕРПНЯ 1971 р.

ПРОГУЛЬКУ НА СОЮЗІВКУ

з такою програмою:

- 11:00 год.: СЛУЖБА БОЖА в ліску коло каплиці „Союзівки“
1:30 год.: СПІЛНИЙ ОБІД у великій ідальні Союзівки
3:00 год.: КОНЦЕРТ у СТОРІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ В. СТЕФАНИКА влаштований учнями Українознавчих Курсів УНСоюзу
4:30 год.: ПРОГУЛЬКА ДО ВОДОПАДУ й КУПІЛЬ, оглядини Союзівки і її гірської околиці, виграші цінних нагород, оглядини ВИСТАВКИ КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ.

Виїзд автобусами:

Год. 7:00 ранку з-під Старої церкви, 3709 — 31-а Евно, АСТОРІЯ, Н.Й.
Год. 7:30 ранку з-під Українського Нар. Дому, 140 2-га Евно, НІО ЙОРК, Н.Й.
Год. 8:00 ранку з-під Українського Народного Дому в ЙОНКЕРСІ, Н.Й.

ВИЇЗД зі СОЮЗІВКИ: год. 7:00 вечором.

КОШТ ПРОГУЛЬКИ: 10 доларів від дорослих і 5 доларів від дітей.

Зголошення до участі в прогульці:

„САМОПОМІЧ“, 98 Друга Евно, Нью Йорк, у т. д-ра В. Палідворн і С. Маніського, телефон ч. 777-1336;
„ДНІСТЕР“, Нью Йорк, 119 Евно „А“, у т. д-ра В. Вишваного й Івана Пригоди, телефон: GRamercy 7-1054;
БРУКЛІН, 416 17-та вулиця, у п. Марії Демидчук, тел. 788-4403;
ЙОНКЕРС, 771 А Йонкерс Евно, у п. В. Косицького, тел. (914) 969-4200 та в п. Василя Мандія, 41 Каролін Евно, тел. 476-4312;
АСТОРІЯ, М. Хомачук, 3137 — 36-та вулиця, тел. RA 6-4428.

УКРАЇНЦІ ВЕЛИКОГО НЬО ЙОРКУ! Скористайте з виїмкової нагоди, щоб за невеличку плату відвідати чарівну Союзівку і провести бо-дай одну неділю перед природою, здалеку від гаряч, бруду і гамору великого міста.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ

Спілка Української Молоді Америки влаштовує

XX-ий ВСЕАМЕРИКАНСЬКИЙ МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ ЗДВИГ

в днях 4, 5 і 6-го вересня 1971 р. одночасно на Оселях СУМА — Елленвіл, Н. Й., СУМА — „Київ“, Дітройт, Міч.

ПІД КЛИЧЕМ: „БОРИСЬ І ДОБУВАЙСЯ БАТЬКІВЩИНІ“

В 100-ТУ РІЧНИЦЮ ВІД НАРОДЖЕННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

В 30-ТУ РІЧНИЦЮ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ 30-ГО ЧЕРВНЯ 1941 Р. І 25-ТУ РІЧНИЦЮ ВІДНОВЛЕННЯ СУМ НА ЧУЖИНІ.

ГОЛОВНА УПРАВА

